

A declarat vim animi angustiati. quæ tanta fuerit, vt ipsum corpus quoque inquietum reddiderit: vt fieri videmus apud eos, qui vehementi mœrore concutiuntur. Nunc cœlum, nunc terram spectant, nunc eunt, nunc redeunt, nec vno loco retineri possunt, quasi mente moti: nunc ad cœlum manus eiulantur, nunc velut ociosè inertas in sinum reponunt, nunc vociferantur, nunc tacitè secum innummunt. Tale quid sibi quoque vsuuenisse indicat Propheta.

In eo quòd tertio idem repetens exaudiri petit, idque statim Psalms initio: admonemur, quod & Psalms superiore, versu 2. annotaui, quanti nobis debeat esse promissa illa in Christo Patris beneuolentia: qua fit, vt accessum habeamus ad clementes illius aures, vt cum fiducia queamus opem illius implorare. Quod enim hîc Dauid tanto serio petit, hoc nobis Christus pollicitus est, dicens: Petite, & accipietis, &c. Item: Amen dico vobis, quicquid petieritis, &c.

Math. 7. & 18.

B Dum in prece mea circumferor & infremo.] Noandum est hîc, quàm & sancti speciem subinde præferant impatientiæ. Quid enim aliud spectantium oculis ingeritur, vbi vir orans mœrore correptus, vi commoti animi externo corpore ita iactatur, vt non procul à specie hominis mente commoti esse videatur? Cohibeamus ergo iudicandi temeritatem, ne statim damnemus afflictorum voces, gestus, lamentationes, & si quæ alia huiusmodi doloris ac mœroris vehementia extorserit, ne filios Dei condemnemus. Gestus Annæ matris Samuelis, tales apparebant sacerdoti Eli, vt ebriam à vino iudicaret: sed malè. Job dicebat: Maledicta dies, in qua natus sum. Idem & de Hieremias legitur. Vtrique viri Dei eximia fuere pietate & patientia præditi, & tamen vehementiæ mœroris ac doloris hætenus cedere coacti sunt. Talis impotentia animi, vocis, suspiriorum, eiulationum, verborum, gestuum, sanctis ipsis displicet plurimum. Agnoscunt enim ista imbecillitatem quandam carnis referre. Vnde & in mœrore constituti, secreto amant recessus, in quibus sese coram Domino liberè absque vlllo inspectore profundant. Annotata sunt ista in Scripturis, non ad vituperia sanctorum, nec rursus in hunc finem, vt talia imitemur: sed primùm, ne si tale quid nobis vsuueniat, desperemus: deinde, ne horum gratia quenquam condemnemus.

OBS. 1.

1. Reg. 1.

Job 3.

Hier. 20.

ALTERA PARS:

3. *A voce inimici, à facie afflictionis impij: quoniam voluunt super me iniquitatem, & in ira odio me prosequuntur.*

4. *Cor meum trepidat intra me, & terrores mortis ceciderunt supra me.*

5. *Timor ac tremor inuaserunt me, & occupauit me pauor.*

6. *Et dixi, Quis dabit mihi alas sicut columba? auolabo, & requiescam.*

7. *Ecce elongabor aufugiens, & commorabor in deserto. Selah.*

B 8. *Properabo vt proripiam me à vento euellente & disperdente,*

Et occupauit me pauor.] Ebr. ותכסי בלצח Græc. & vulg. Lat. Et contexerunt me tenebræ. Hieron. Et operuit me caligo. Felix: Et operuit me horror. Pagn. Et operuit me tremor.

LECTIO.

Vers. 5.

Vers. 8.

Properabo vt proripiam me.] Versum hunc Græc. & vulg. Lat. sic reddunt: Expectabam eum qui saluum me fecit, à pusillanimitate spiritus & tempestate. Hieron. Festinabo vt saluer à spiritu tempestatis & turbinis. Sic & Iustin. Felix: Accelerabo fugam mihi à spiritu vehementi, à tempestate. Pagn. Festinarem eruere me, à vento qui suscitatur à turbine.

Hæc est altera Psalms pars, quæ quasi narrationis vocem obtinet. Exponit enim in quibus constitutus sit angustijs, & quid ab hostibus sibi intentetur.

EXPLANATIO.

A voce inimici.] Dixerat, Dum in prece mea circumferor & infremo: iam subdit, vnde sit illa titubatio & tumultuatio. *A voce,* inquit, *inimici.* Vocem exponunt quidam minas, quidam vociferationem. Mihi videtur significare imminentem iam iam hostem, cuius quasi irruentis audiat vocem, & expauescat, ad quod fecit & quod subiicit: *A facie afflictionis impij: quoniam voluunt super me iniquitatem, &c.* Hæc causam exponunt, quam erga ipsum prætexebant impij. Intentabant illi crimen. Si de Saule exponimus, ille imputabat Dauidi crimen ambitus, quasi regnum ambierit. Si de Absalomo, is iniustitiæ patrem insimulabat, quasi iudicium & iustitiam populo non fecerit.

2. Reg. 27.

Et in ira odio me prosequuntur.] Vt intelligas, intentionem criminis manare non ex promerita vindicta & ira, sed ex odio immerito. Quod illud odium indignantium aduersum Dauidem impiorum fuerit, vide in historia Saulis.

Cor meum trepidat.] Duobus hisce versibus exprimit cordis sui anxietatem, timorem, tremorem, pauorem. Auxilium habent ista בתרבי. In medio mei, item terror mortis, quo non est vehementior vllus: isque non simplex aliquis ac momentaneus, sed creber. Hoc est, quod pluraliter dicit, *Terrores mortis.* Et illud ותכסי בלצח, *Et operuit me, & totum occupauit pauor.*

Vers. 4. & 5.

Quoniam voluunt super me iniquitatem.] Duo queritur hoc versu præter persecutionem, de impijs inimicis suis, in quibus expressum est ingenium impiorum, vt se habeat erga iustos & pios. Vnum est, quod odio & indignatione pios prosequuntur: alterum, quod mendacijs & fictis criminibus illos grauare conantur. Non quod in se malum sit, odio quenquam prosequi, & criminis alicuius arguere: cum & Deus odio prosequatur operantes iniquitatem, & Dauid perfecto odio impios prosequutus sit, & Ioseph fratres suos accusarit coram patre de crimine quodam pessimo, & Christus imputauerit sacerdotibus, scribis & Phariseis multam impietatem. Et iusti odio prosequuntur impios & accusant & prosequuntur: sed non immerito, nec quosuis, nec temerè. Impij verò hæc committunt in pios præter omnem rationem, imò contra rationem, qua debebant illos magis amore prosequi, complecti ac colere. Quid in Dauide displicebat Sauli? Quoniam scilicet videbat Dominum

OBS. 1.

Gen. 37.